

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **P. K.**, bytom Č., 831 03 Bratislava 3, proti odporcom **1/ F.** so sídlom K., 812 47 Bratislava, IČO: X., a **2/ JUDr. I. G.**, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu S., a. s. v konkurze, IČO: X., so sídlom _____ správkyne _____ H., 949 01 Dunajská Streda, o nevyplatenie pohľadávky podliehajúcej zákonu o ochrane vkladov, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 13 Cbi 66/2004-77 zo dňa 11. apríla 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 13 Cbi 66/2004-77 zo dňa 11. apríla 2006 **o d m i e t a .**

Odporcovi v 1. rade nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom voči odporkyňi 2/ konanie zastavil a v tejto časti konania náhradu trov konania odporkyňi 2/ rade nepriznal. Návrh voči odporcovi 1/ zamietol a odporcovi 1/ náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľka mala u úpadcu zriadený bežný účet č. 1865701054 na základe Zmluvy o zriadení a vedení bežného účtu zo dňa 10. februára 2000. Na uvedenom účte mala navrhovateľka vložené prostriedky vo výške 93 445,30 Sk a tento vklad spĺňal podmienky ochrany na základe zákona o ochrane

vkladov č. 118/1996 Z. z. U úpadcu bol ďalej zriadený aj účet č. X. na základe Zmluvy o zriadení a vedení bežného účtu zo dňa 29. júna 1999, kde jediným majiteľom uvedeného účtu na základe tejto zmluvy bol Ing. P. K.. V prílohe k uvedenej Zmluve o zriadení a vedení bežného účtu, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť uvedenej zmluvy (č. 1. 50) je uvedené, že majiteľom a disponentom s prostriedkami na danom účte je Ing. P. K., ktorý zriadil dipozičné právo s uvedeným účtom svojej manželke P. K. – navrhovateľke. Navrhovateľka bola disponentom oprávneným odovzdávať a preberať písomné doklady podľa uvedenej zmluvy, v žiadnom prípade sa však u navrhovateľky nejednalo o spolumajiteľa uvedeného účtu. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľka sa nemohla ani len domnievať, že je majiteľkou účtu, ktorej by vzniklo oprávnenie v zmysle príslušných ustanovení zákona o ochrane vkladov na vyplatenie čiastky 322 000 Sk ako spolumajiteľovi bežného účtu. Na vyplatenie tejto čiastky by vznikol navrhovateľke nárok iba v prípade spoločného vkladu, čo sa v danom prípade nestalo. Ing. P. K. mal u úpadcu vložené na vkladovom účte č. X. prostriedky vo výške 650 324,60 Sk. Z uvedenej vlozenej čiastky Fond na ochranu vkladov vyplatil Ing. P. K. sumu 322 000 Sk. Zvyšnú časť, ktorá sa síce ako prostriedky na účte nachádzala, ale nepožívala ochranu podľa Zákona o ochrane vkladov, nakoľko prevyšovala zákonom stanovenú čiastku 322 000 Sk, si Ing. P. K. oprávnenne prihlásil do konkurzného konania a správca konkurznej podstaty uvedenú pohľadávku ako oprávnenú uznal a súčasne ju správne zaradil medzi pohľadávky 4. triedy. Fond na ochranu vkladov – odporca 1/ si riadne splnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z uvedeného zákona o ochrane vkladov a i v prípade účtu zriadeného na Ing. P. K. vyplatil čiastku 322 000 Sk v súlade s príslušnými ustanoveniami uvedeného zákona. V prípade, že by Fond na ochranu vkladov vyplatil navrhovateľke i čiastku 228 554,70 Sk (zvyšná časť vkladu, ktorá nepožívala ochranu vkladov), konal by tak v rozpore so zákonom o ochrane vkladov a u navrhovateľky by v danom prípade voči Fondu na ochranu vkladov došlo k bezdôvodného obohateniu. Nakoľko Fond na ochranu vkladov si riadne splnil svoju povinnosť, súd voči nemu ako odporcovi 1/ žalobu ako nedôvodnú zamietol. Keďže pohľadávka navrhovateľky bola prihlásená do konkurzného konania a správkyňou konkurznej podstaty bola predmetná pohľadávka uznaná čo do dôvodu aj rozsahu a pre účely rozvrhu bola zaradená správne do 4. triedy podľa ust. § 32 ods. 2 písm. d/ Zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení zákona č. 12/1998 Zb.,

a navrhovateľka vzala svoj návrh v tejto časti späť, súd voči odporkyňi 2/ konanie podľa § 96 O.s.p.. zastavil.

Navrhovateľka proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej súd návrh voči odporcovi v 1. rade zamietol, podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote. Uviedla, že sa domáha vyplatenia čiastky 228 554,70 Sk na základe prehlásenia pracovníčky banky, že v prípade úpadku banky bude vyplatená príslušná čiastka obom manželom.

Pretože odvolanie navrhovateľky nespĺňalo náležitosti v zmysle ust. § 205 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorému bola vec predložená na rozhodnutie ako súdu odvolaciemu, vyzval navrhovateľku podľa ust. § 211 O.s.p., aby svoje odvolanie doplnila o chýbajúce náležitosti a uviedla, v čom napadnuté rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, a aby uviedla zákonný odvolací dôvod. Výzvou zo dňa 18. apríla 2008 bola navrhovateľka opätovne vyzvaná na doplnenie odvolania s poučením, že ak odvolanie v zmysle ust. § 205 O.s.p. v stanovenej lehote nedoplní, odvolací súd odvolanie odmietne podľa § 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a/, f/) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V predmetnej veci navrhovateľka reagovala na výzvu odvolacieho súdu podaním z 30. apríla 2008, v ktorom uviedla, že sa odvoláva proti zaradeniu pohľadávky vo výške 228 554,70 Sk ako pohľadávky 1. triedy a proti zamietnutiu vyplatenia náhrady

228 554,70 Sk za pohľadávku 1. triedy. Rozhodnutie považuje za nesprávne, lebo vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., lebo hoci manželia v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú všetky veci rovnako, úpadca navrhovateľku registroval ako spoludisponeta vkladu vedeného na meno manžela. Navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že zaviazá odporcu v 2. rade rozdeliť pohľadávku 4. triedy vo výške 327 029,74 Sk na časť pohľadávky 1. triedy vo výške 228 554,70 Sk a zvyšok ako pohľadávku 4. triedy a odporcovi v 1. rade uloží povinnosť vyplatiť jej náhradu za pohľadávku 1. triedy vo výške 228 554,70 Sk.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p., rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Pretože navrhovateľka podala odvolanie výslovne len voči výroku, ktorým bol jej návrh voči odporcovi v 1. rade zamietnutý, nemôže v doplnení odvolania po uplynutí lehoty na podanie odvolania účinne meniť rozsah, v akom rozhodnutie súdu prvého stupňa napadla. V tomto smere je preto doplnenie odvolania bezpredmetné. Napokon konanie voči odporcovi v 2. rade bolo zastavené na základe späťvzatia návrhu. Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľky vo vzťahu k odporcovi v 1. rade, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, takýto odvolací dôvod je daný v prípade omylu súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav, o ktorý ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil. O takýto prípad v prejednávanej veci však nejde, pretože súd správne aplikoval zákon č. 118/1996 Z. z. o ochrane vkladov a aj ho správne vyložil. Ustanovenie § 144 Občianskeho zákonníka, na ktorý poukázala odvolateľka, a podľa ktorého veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne, nič nemení na závere súdu, že navrhovateľka nebola spolumajiteľkou účtu u úpadcu, ale iba disponentom s dôsledkami, ktoré súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne a jasne rozviedol.

V zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p., podľa ktorého odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2 O.s.p., preto odvolací súd podané odvolanie odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 13. mája 2008

JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: